

L'escòl de bota

ARXIU TEATRAL MILLÀ

*Compra i venda de comèdies
de totes menes*

Carrer de Sant Pau, 21 - BARCELONA

Joan Molas

UNA PESETA

CERCOL DE BOTA

CAPRITXO CÒMICH, EN UN ACTE Y EN VERS

PARODIA DEL CELEBRAT DRAMA DE SOLER

CERCOL DE FOCH

per

JOAN MOLAS Y CASAS

Estrenada ab éxit extraordinari en lo *Teatre Catalá*
instalat en lo de Romea
la nit del 6 de Desembre de 1881

©
=====

TERCERA EDICIÓ

=====

©

BARCELONA

Imprempta de F. Badia, Dr. Dou, 14

1898

REPARTIMENT

PERSONATJES

ACTORS

PAULA (Muller de Simon)	D. ^a Rosalía Soler
PEPA (Pentinadora)	» Caterina Mirambell
SIMON (Mestre boter)	D. Jaume Virgili
PERET Llicenciat de Cuba). . . .	» Frederich Fuentes
L' ESQUIROL (Fadri de la casa) .	» Lleó Fontova.

PERET *deu vestir lo trajo propi de llicenciat del exércit de Cuba.*

ESQUIROL *deu fumar continuament ab una grossa pipa.*

La escena passa en Barcelona y en nostres días

Los drets de impressió y representació de aquesta comedia perteneixen á son autor. Ningú, sense son permís, podrá traduhirla, representarla ni reimprimirla. També pot autorisar las representacions y cobrar los drets, lo Director del *Arxiu Central Lirich-Dramátich*, D. Joan Molas y Casas.

Queda fet lo depósit que marca la Lley.

ACTE UNICH

Botiga d' un Boter. A la dreta, porta que figura ser la del carrer. A la esquerra una altre porta ab vidrieras. Al foro com una llar de foch pera escalfar aygua cuyt. etc Una bota grossa á la esquerra, acabada de fer. Cadiras, etc., ensinalls per terra. Galledas al sostre, cubells, botas, gavetas, etc., etc., Trapa oberta.

ESCENA PRIMERA

PEPA y ESQUIROL

- PEPA Bon día, Esquirol; ¿qué tal?
Surt per la dreta.
- ESQUIROL Jo be. Y ¿tú... senyora Pepa?
Deixa de trevallar.
- PEPA Be, be; aixó de tutejarme
ja sabs que no ho puch permetrer.
- ESQUIROL Per qué? No ets pentinadora
de la Paula, la mestressa?
- PEPA Bueno, y qué?
- ESQUIROL ¿No pentinabas
fa deu anys á la Rafela,
mare del qu' es avuy l' amo
d' aixó?
- PEPA Be; ¿y que té que véurer?
- ESQUIROL ¿No estava jo de fadri
ja allavoras á la tenda?
- PEPA Y qué?
- ESQUIROL Y qué? Tu ho preguntas?
NADA, aboqué m la galleda:

Ce rcol de bota.—2.

¿No vam tenir relacions
d' aquelles tan verdaderas,
d' aquelles que ja se 'n diu
«hasta la paret d' *enfrenta...*»
que tu 'm deyas serafi
y jo á tu *lucero* y prenda
y hasta...

PEPA Calla! Y m' ho recordas?

Després de ja aná á la iglesia
y d' estudiar la doctrina
y llogar las carretel·las,
surts ab la *pata de gallo*
de que no 't convé, trapella!

ESQUIROL Veurás: es que vaig somiar
la nit antes de la festa,
un bou que bebía, entens?
y 'l somiá aixó... vol dir... etsetra,
es una mala senyal:
vol dir «passarás tragerias »

PEPA Ves, ves, ves; ditxosos somnis!
Aquets somnis t' han de perdre.

ESQUIROL Qué vols dir: ¿Encara no hi creus
y tu 'n tens la prova certa?
Tu 't vas casá ab lo llauner
després de la feta meva.

PEPA Ay! Deu lo tingui á la gloria!

ESQUIROL «Aquí te quiero, escopeta.»
Tu casada, 'm vas dí un dia
quan lo teu marit ja jeya
y vas vení á pentinar:
—He somiat com una Audiencia
y un advocat predicaba
així, los brassos fent fressa.—
¿Qué vaig dirte desseguida?
«Morirá 'l teu Ramoneda.»
Somniá advocats es desgracia,
pero desgracia completa.

PEPA Ves, ves...

- ESQUIROL Que no 's va morir?
- PEPA Si sempre va dirho 'l metje!
 Veus que no tenia cura: Esquirol fuma.
 semblas una xemeneya!
 Creure en somnis y la pipa,
 vetequí lo teu sistema.
- ESQUIROL Y es molt bo: ab la pipa, jo
 recordo 'ls somnis, per ella
 sé també 'l que significan
 y així 'n trech las consecuencias.
- PEPA Doncas jo no crech en somnis:
 lo que 'ns diuhen la planeta
 son las cartas: alló, alló
 es la mare de la ciencia.
- ESQUIROL Los somnis tot nos ho avisan.
- PEPA Las cartas, si, que ho encertan.
- ESQUIROL Jo al menos ho entench així.
- PEPA Donchs jo de l' altre manera.
- ESQUIROL Are ab lo germá del amo,
 que avuy ve de las Américas;
 tente compte qui t' ho diu;
 durá desori y masega.
- PEPA Si fins sembla qu' ho demanis;
 jo no comprench com te tenen.
 ¡Ves en Pere, un bon xicot...
- ESQUIROL Es un gandul per essencia,
 que con tal de no fer res
 es del sol que més *calienta*.
 ¿No va ser primer cipayo
 d' aquells de las Magdalenas?
 ¿No 's va passá als del tomá tech
 porque daban més moneda?
 ¿No va ser després sargento
 del Xich de la Barraqueta?
 Per últim: tot aquet temps
 que may cap noticia certa
 n' hem tingut, ¿sabs hont paraba?
- PEPA Segons sembla, á las Américas.

- ESQUIROL Hi va anar de voluntari
de 'ls de las quatre pessetas.
- PEPA Si qu' *amigo* pot ben dir
qu' ha tocat totes las teclas.
- ESQUIROL Ja ho crech; més n' hi hagués hagut.
- PEPA De vegadas s' escarmenta:
pot ser...
- ESQUIROL No muda així un home,
y ja 't dich, durá contienda.
Aquesta nit he somiat
sabs qué, Pepa? Cabras negras;
y si blancas portan sort,
negras portan gran tragedia.
Per çó en Robert de las cabras
feya mal negoci.
- PEPA Pensa
que no t' has d' embolicar.
- ESQUIROL M' hi ficaré y ab certesa
de guanyar lo que 'm proposi.
Tot sovint somió estrellas;
y aixó vol dí... ho diu un llibre:
«En todo cuanto te metas
saldrás airoso y triunfante,»
y 'l que ho va escriure era un célebre.
- PEPA Sí, debía fumá ab pipa.
- ESQUIROL Prou: y somniaba cireras.
- PEPA Deu te 'l torni.
- ESQUIROL L' amo.
- PEPA Vaig
á pentinar la Pauleta.

ESCENA II

Dits y SIMON per l' esquerra.

- SIMON Pepa; ve massa dejorn:
la dona tot just se lleva;

- després te d' arreglá 'l cuarto
del germá que ve d' América.
- PEPA Sab que faré? que me 'n vaig
á pentinar la Manela
del número vinticinch,
y torno. Se 'n va per la dreta.
- SIMON Vosté mateixa.
- Tú, qué fas? A Esquirol que pica.
- ESQUIROL *Hombre: la bota*
qu' avuy te de quedar llesta.
- SIMON Ja l' acabarás més tart:
tens de fer soroll y 's queixa
la dona.
- ESQUIROL Ditxosa dona!
(Quant no te un *fas*, te una *nefas*.)
- SIMON Escombra 'l carrer, y aixís
no ho manará la *pareja*!
- ESQUIROL *Hombre: vols que dongui veus*
per un aprenent?
- SIMON Depressa!
- ESQUIROL (Si qu' está mal humorat
ha somiat que estava alegre.)
Se 'n va ab la escombra.

ESCENA III

SIMON, ab dos cartas.

Es ben cert alló que diuhen:
quant un home está de pega...
Dos cartas y totas dugas
son cartas que 'm costan pedras.
La una del meu germá
que 'm diu que, venint d' América,
ha desembarcat á Cádiz,
qu' avuy arriba per terra
y ¡alsa! ficatel á casa,

y manténlo ¡tant que menja!
 y l' altre de l' interior,
 sí, de la Barceloneta,
 es d' en Pau, que com amich,
 me diu que la gran taberna
 que va plantá 'l tío Quico
 al carrer de la Tormenta,
 está á l' última pregunta;
 y com encare se 'm deuen
 las cent botas que hi vaig fer,
 totes de fústa novella,
 me diu que si vull cobrar,
 fora són de las orellas.
 Ja ho vaig dir: massa bonica,
 massa gastos: es la meva.
 Avuy molts aixecan bomba,
 molts se penjan sota d' ella,
 y 'l que no es un bon Mayet
 cau daltabaix y 's raventa.
 Entre aixó de las dos cartas
 y la dona que jemega
 avuy més que may... ¡quin día!
 Ja diu be aquella comedia:
 «Hay días de mala luna
 que todo sale á *la inversa*».

ESCENA IV

Dit y PAULETA per l' esquerra.

PAULA	Simon...	Ensopega ab una galleda.
SIMON		Cuidado: no caiguis.
	A cada pas ensopegas...	
PAULA	Prou pena 'n tinch. Que 't faig nosa?	
SIMON	Nosa tú? rateta meva?	Ab carinyo forsat.
PAULA	Fuig, pampana!	

- SIMON Ets lo saler
de las meas satriллерas.
Titona!
- PAULA Vaja; ets pesat:
deixam dir, babau cistella!
Arreglo p' el teu germá
lo cuarto fosch del darrera.
He posat aprop del catre
un mirall y una tauleta:
¿qué 't sembla que hi posi á sobre,
pinta clara ó pinta espessa?
- SIMON Si 'm vols creurer á mi, pósanhi
una de cada manera.
- PAULA Ja ho he fet.
- SIMON Y ¿cóm te trobas?
- PAULA Ay! No puch tenirme dreta!
- SIMON Seu, dona: te un tamboret!...
- PAULA Aquet caixa!... S'assentan.
- SIMON No glopejas
aquella aygua?
- PAULA No 'n trech res.
- SIMON Ja 't portaré á can Dufresne.
- PAULA Ay! Gemegant.
- SIMON Qué?
- PAULA No es pas lo caixa!
lo que á mi 'm dona mes pena.
Los nervis me crucifican!
- SIMON ¿T' ha passat, petxina meva?
- PAULA Sí; pensaba desmayarme...
Ja se sab en tocant feyna...
- SIMON Oh! donchs, mira: déixaho correr
y no fassis res, titeta.
- PAULA ¿Y qué dirá 'l teu germá
que no 'm coneix ni de véurem?
- SIMON Mira: que s' arregli 'l cuarto
y que se 'n fassi neteja,
y 's plegui 'l llit cada dia.
- PAULA Aixó may ho puch permetrer.

SIMON Donchs, desd' are; «ordeno y mando,»
 com deya 'l conde de Cheste;
 no vull que pe 'l meu germá
 te donguis tantas molestias:
 te cosarías malalta,
 tindría de vení 'l metje
 y gastá ab apotecari,
 y tot son cuartos, Pauleta.
 Mira: si 't dona mareig,
 aixís que vinga 'l qu' esperas,
 l' acompanyo á ca 'n Cassola
 y que 'l tingan á dispesa.

PAULA Y ho farías?

SIMON Si ho faría?
 no es tan car com las receptas.

PAULA Després dius si jo m' enfado
 y... ¡Ay, ay, ay!

SIMON Bona l' hem feta!
 Mira qu' haig de treballar.

PAULA Ay Simon! Tu no 'm contemplas!

SIMON Com no tinch res mes que fer:
 y creu que mes del que 't pensas
 desitjo no treballar!

Aixís que cobris la herencia Marcat.

que 't pertoca, jo t' ho juro,

tiro ben altas las eynas,

tanco la botiga y passo

lo dia mimante sempre.

¿Estaras contenta, maca?

No sé... 't trobo un xich esquerpa.

ESCENA V

Dits y ESQUIROL ab mal modo.

ESQUIROL Digas, Simon: me convé.

SIMON Vaya quin modo d' entrar.

- ESQUIROL ¡Ah! ¿Qu' ho tinch de demanar?
¿Som ó no som?
- PAULA (Quin grossé.)
- ESQUIROL Que 'ns coneixem de dos días
per vení á tú ab etiquetas!
- SIMON Bé, ¿qué vols?
- ESQUIROL Jo parlo á dretas.
Devegadas tú somías.
- PAULA Ja hi són.
- ESQUIROL Potsé aquesta nit
has somiat?
- SIMON Noy, ets pesat.
- ESQUIROL Digas.
- SIMON Sí qu' he somiat.
- ESQUIROL Tal vegada peix fregit.
- SIMON ¿Per qué?
- ESQUIROL Perque dú desgracia
ab los somnis un s' entera,
y 'l qu' es aquet esparvera.
- SIMON Donchs a mí sempre 'm fan gracia.
Aquesta nit he somiat Rihent
que tocaba 'l violí.
- ESQUIROL ¡Quin desori hi haurá aquí
segóns com l' haurás tocat!
- SIMON Ja, ja, ja!
- ESQUIROL Ja ho veig vení,
pero peix no? Ja es estrany,
perqué m' ha dit en Company
que la taberna d' allí
la Barceloneta, ja
no s' ha obert, l' amo ha fugit.
- SIMON ¡Oh! Hi tinch d' anar tot seguit:
veuré si puch recobrá
lo género que 'm debían.
- PAULA ¿Vas á la Barceloneta?
- SIMON Té aquesta mitja pesseta:
vés per aquí si la cambían. A Esquirol

PAULA Are no 't barallis, fill!
 ESQUIROL ¿Perqué ho vols?
 SIMON Perqué hi perdria:
 aquesta gent del tramvia
 may tenen cuarto sensill.
 ESQUIROL Aixís té hi tindré m d' aná.
 SIMON Vés, home, que jo ja m friso.
 ESQUIROL Veus los somnis; ja t' ho aviso.
 SIMON ¿Qué esperas?
 ESQUIROL Y 'l que vindrá. S'en vá

ESCENA IV

PAULA y SIMÓN

PAULA Vés, avuy tot justament
 qu' ha de venir ton germá.
 SIMON No més faré aná y torná,
 tornaré á sé aquí al moment.
 ¿No veus que 'l tramvia passa,
 trech á frech d' aquesta porta?
 PAULA No 't peguis, si no 'm vols morta.
 SIMON Tardaré mitj hora escassa,
 aixerida!.. Pero es tart
 y haig de respallarme 'l gech.
 PAULA Ja hi vaig jo.
 SIMON Y si 't vé l' ofech
 bé pot costarme mes car.
 Hi vaig.
 PAULA Aquí desseguida.
 Ja 'm convé un xich d' exercici.
 SIMON Pero fás un sacrifici,
 titona, maca, aixerida! Ella ha sortit

ESCENA V

SIMÓN

Si no siguéis per la herencia
 qu' está en plet y has d' heredá
 prou t' hauría deixat ja
 á la lluna de Valencia.
 Vaja! Tan mateix, Simón,
 ets un xich massa calsassas!
 encar qu', si be ho repassas,
 hi ha pochs homes que no ho son.
 Alts y xichs, morenos, rossos,
 las donas, bonas ó falsas,
 á tots se 'ls posan las calsas;
 ja 'n poden ser de bons mossos,
 Jo sé d' un tambor major
 qu' ab una sola mirada,
 deixaba tota espantada
 la banda... y 'l batalló.
 Alt, gros... ¡mirarlo espantaba!
 Si aixecaba 'ls ulls al cel
 tremolaba el coronel...
 ¡y la dona l' hi pegaba!
 Perque ho vol del món la lley,
 perque ab excepcions escassas,
 los homes som uns calsassas
 «desde el Zapatero al Rey!»
 Jo al menos, després de tot,
 si ho soch no m' ho sab la gent.

ESCENA VI

Dits y ESQUIROL

ESQUIROL Vaja: ja estarás content,
 ja es aquí aquell tabalot.

SIMON Mon germá?

ESQUIROL S' está ab dos cabos
 aprop de ca 'n Guanyabens.
 SIMON Hi vaig. ¿Y 'l cambi?
 ESQUIROL Aquí 'l tens.
 En lloch del quarto, dos xavos. Dantlè

ESCENA VII

ESQUIROL

Ja 'l tením aquí. ¡Ay, ay, ay!
 y segóns diu no somía...
 Si aixís, véu qui se 'n fia
 de qui no somía may.
 Jo 'm previnch á corre-cuyta:
 de xicot ja se l' hi veyá,
 desvergonyit, sempre 'm deya:
 —Pipayre: somía truytas!—
 Y hasta un cop... Oy qu' es xaripa
 si 'l nás sencé encare 'n guardo.
 me va entatxoná un petardo
 dintre de tot de la pipa!
Ojo alerta ab sa persona...
 y fumém per la salut.
 Veyentlo Quina cara! Prou ha dut
 lo cólera á Barcelona.

ESCENA VIII

Dit, SIMÓN y PERET, ab gabias y lloros que pren Esquiro!

SIMON Vinam aquí, gat dels frares!
 PERET No vull donarte molest as!
 SIMON Y d' hont surts ab tantas bestias?

- son menja-pans ¿no reparas...?
- PERET Per có l' aspecte no mudis de la casa, 'ls penjarém, y si fan nosa, 'ls vendrém á la Rambla de 'ls Estudis.
- SIMON Pórtals á lo menjador. A Esquirol
- ESQUIROL «Lorito, dame la pata.» S' en va per esquerra
- SIMON Séu que pendrás xacolata. S' assentan
- PERET Ja 't dich jo
qu' he patit allá á la Habana:
no he tingut un' hora alegre.
- SIMON Has passat lo vómit negre?
- PERET Y hasta 'l blau, y 'l groch; demana;
He viscut sempre ab desfici:
guerra, mals... alló es patir.
- SIMON Tot per no volguer tenir
ofici ni benefici.
- PERET Que hi farás?
- SIMON Jo deya:—bó!
Ahont deu ésse?—¡ah, taul!
—Encare vens tan gandul?
- PERET Ja só un xich treballadó.
No es que pensi diferent:
penso igual, penso que l' home
te de passejá y fer broma.
- SIMON Qui *dianxe* t va dá entenent...
- PERET Veurás: quan tú m vares treurer
de casa, jo per menjar,
que vareig fé? enma llevar,
y está clar: quedarho á deurer.
Vareig ser d' en Targarona,
miliciano d' en Ramiras,
pero, per las meas miras
res d' aixó era cosa bona.
No hi puch fer mes ¡vatuanell!
En tenint d' agafá un' eyna,
ó cavilá, ó be fer feyna,

faig com los burros d' Urgell.
 Y es clar! mes m' endogalaba,
 perque anava enmatllevant
 y may anava pagant
 lo primer que enmatllevaba.
 Tothom me buscaba ¡noy!
 ni la criada de Simona!
 —Setze rals per' ná á la Habana?—

SIMON Donchs «á la Habana me voy.»
 PERET Y vaig passar la mar blava;
 y 't dich, Simón, qu' he patit!
 Vas sé un tonto, ja t' ho he dit.
 Pero ¿no veus que 'm trobava
 pelat com San Bartomeu,
 y encare 'm movían brega?
 Noy! Jo crech que 'l que s' ofega
 no mira quina aygua beu.

SIMON ¿Y 't creus que 'l món posa fé
 ab qui aixís se 'n vá á l' Habana?

PERET Faig lo que 'm dona la gana
 y ningú 'n té de fer ré!
 Vull jeurer? jech, ¡tant me fá!
 y aixó ho vull molts cops al día:
 m' agrada la *jumatria*:
 la «horizontal» me perdrá!
 Faig lo que vull, y endevant
 ni que 'm costi passá pena,
 que 'l que tinch aquí á l' esquena
 no es viga, no: es «os bertrán».

SIMON Veyas, donças, com s' arregla
 perquè 'l teu estat s' acabi.

PERET Faré treballar de sabí;
 lo negoci es bona tecla,

SIMON Negoci?

PERET

Ho deya la carta.

Uns quans criollos de per 'llá
 me 'l varen encarregá:
 jo me 'n cuydo y duch la quarta.

SIMON ¿Y lo qu' es ja sabs que dona?
 PERET Ets mon germá y te l' esplico.
 Es negoci ab pells de mico:
 aixó es nou á Barcelona.

SIMON ¿Y qué se 'n pot fer d' alló?
 PERET Manguitos per las senyoras.
 Ja n' hi ha á n' aquestas horas
 una caixa á la estació.

SIMON ¿Es dir que hi farás forrolla?
 PERET Jo crech que m' hi faré 'ls meu.
 ¿Y á tú com te vá?

SIMON Ja ho veus.
 Mentjant, y fent bullir l' olla.
 La dóna...

PERET Ah! Qu' ets casat?
 SIMON Va fé un any just per San Pere.
 PERET Té dot?

SIMON Aixó 'm desespera,
 Encare no l' he tocat.
 ¡Tant que 'm pensaba cobrarho...
 Re; 'l marmessó qu' es un pillo
 me va sortí ab l' *estribillo*
 de que *alló* no té de darho.
 Ho vam tirá al tribunal.

PERET Está en plei?

SIMON Y lo qu' exalta
 es que sempre está malalta.

PERET Si qu' es mal negoci!

SIMON Y tall!
 Ves d' aixó com te 'n compensas?
 Té dolor, febres, desgana,
 nou desmays cada setmana...

PERET Potser...

SIMON No; no es lo que 't pensas.
 Ca! Ré: es lo seu natural:
 entre xismes d' herbolari
 y ampollas d' apotecari
 aixó sembla un hospital.

PERET Y 'hont es ella?
 SIMON Paula!.. Ré...
 no respón. Quant no ha sortit
 s' haurá tirat sobre 'l llit.
 PERET Si qu' *amigo* has tret lo bé!

ESCENA IX

Dits y PAULA (Ab lo gech á la má)

PAULA ¡Ay! Fent caurer una fusta
 SIMON Ja 't dich qu' un hom hi sua. A Peret
 Es en l'eret mon germá. A Paula
 (En Pauet!)
 (La Paula!)
 Ah!
 SIMON Qué ah! Un badall? Continúa...
 PERET Ah! De repent los dos han fingit un badall
 SIMON Ola! Y tamé tú?
 Bé, com qu' aixó s' encomana...
 Que son de són ó de gana?
 Si per cas lo més se'gú
 es que us poscu á dinar,
 si es que la gana us apreta.
 Vaig á la Barceloneta.
 PAULA T' hi vull vení á acompaña! Dramática
 PERET Y are?
 PERET Déixalhi vení;
 pot pendre un bany de passada.
 SIMON Prou que está debilitada.
 Desseguida seré aquí.

ESCENA X

Dits y ESQUIROL

ESQUIROL Simon, are ve 'l tramvía.
 SIMON Que pari al peu de la porta.

PAULA Si aquí 'm déixas ja soch morta!
 SIMON Aixó es massa ximpleríal
 Tú, consólala si plora. A Peret
 PERET No t'espantis, ja ho faré.
 SIMON Titona, ja tornaré.
 ESQUIROL Tindrás d'aná dret á fora.
 SIMON Que ja es aquí?
 ESQUIROL Está aturat,
 tota la gent s'impacienta,
 y aixó no está prou *decenta*.
 SIMON Prenda, si es aquí al costat.
 PERET (Si qu'á fé s'ha tornat magre.)
 ESQUIROL Que se'n irá carré avall.
 SIMON Adéu! (si té algun treball
 allá trobarás vinagre.) A Peret
 Se'n va ab Esquirol

ESCENA XI

PAULA y PERET

PAULA Tú, Pauet... Pausa
 PERET Bé, noya, bé!
 PAULA Pau!
 PERET Nol
 PAULA Pauet...
 PERET Ja m'altera!
 No 'm diguis Pau que 'm dich Peret!
 Pere ó Pau!
 PAULA Sí: 'l mateix té. Pausa
 PERET Tú, ma cunyada! ¡Aixó mata!
 PAULA Tú, 'l meu cunyat!
 PERET *Ego sum!*
 PAULA Qu'es aixó?
 PERET Que com costum
 m'ix lo tret per la culata.

- PAULA Jo estich mala!
 PERET (Lo seu caudal
 ja 'l veyá meu!)
- PAULA Infelissa!
 PERET Arribo corrents á missa
 y ja han girat lo missal!
- PAULA Ay, Pau!
 PERET Vés de sostenirte
 que hem de parlá apoch apoch.
- PAULA No tinch culpa.
 PERET Jo tampoch.
- PAULA Ja ho crech.
 PERET Gracias.
- PAULA Per servirte. Pausa
 PERET Tot alló que 't vaig parlar
 del carinyo y del amor,
 era vritat, ¡si senyor!
- PAULA Ay! No m' hi fassis pensar!
 PERET Era pur, sense trafica:
 jo era felis, dirho dech:
 més ¡ay! qu' en lo Poble Sech
 aprop de la Fransa xica,
 jo hi estava d' amagat
 per fugir de la Inglaterra
 que 'n sab molt de fer la guerra,
 ¿m' entens? Estava endeutat!
 Per ço no deya l meu nom
 ni á tú: trayentne no gayres
 las donas sou molt xarrayres,
 y 'l 'guéras dit á tothom.
 Pero ja 't pots figurá
 qu' aquell estat era cruel;
 no 's viu de l' aire del cel:
 ara no 'n cau de *magná*;
 y vaig ferme voluntari,
 resolt á venirho á dí:
 més l' endemá al dematí,
 sens que poguessim contarhi,

del cuartel vam aná al barco
y á la Habana falta gent.
Jo, teninte molt present,
arribo allá, desembarco
y t' escrich una carteta
dihente: «ja tornaré».

No la vas rébrer potsé?

¿Que 't vá doldrer la pesseta?

Potsé 's va quedá al busson!

O per no du'la 'hont calguera,
lo carté hi posá al darrera
alló de: «no dan razón.»

No 't vull parlar d' interessos.

Jo allí, recordarho espanta!

m' he passejat molt *erranta*

per la terra de los *pesos*!

—No tinch dinés, y ella pot!

me deya jo, estant tronat,

—més, tornaré al seu costat

qu' ella m' estima y té dot.—

¡Trovarte! ¡quina alegría!

Si no volía res més!

Casarns, y ab los teus dinés

plantá una quincallería!

Aixó sempre vaig pensar:

lo trobarte precis m' era,

perque de tota manera

tú m' habías de salvar:

morta, portante al moment

una corona 'hont jasquessis

y... enterantme per si haguessis

pensat en mí al testament;

monja, fentme sagristá,

y si d' un altre la dóna,

¡comprantli un barret de tróna

y encare fentli pagá!

«Nunca es tarde cuando llega.»

Ja soch aquí y ¡m' he tallat!

Pausa

PAULA
PERET

- L' home que t' ha arreplegat
es mon germá... ¡quina péga!
- PAULA Veurás: ara 'm toca á mí.
Sabs que 'l pare y jo vivíam
al Poble Sech, y teníam
uns safretxos qu' establí.
- PERET ¡Allí 't veyá á 'ls ratos d' oci!
- PAULA ¡Me sembla qu' encare hi som!
- PERET Y escolta are que vé á tom:
¿cóm vos va aná aquell negoci?
- PAULA Tan mal com vulguis!
- PERET Ho crech!
Safretxos! Quin disbarat!
¡Fé un negoci d' HUMITAT
justament al Poble SECH!
Deixam dir d' un cop.
- SIMON Acaba.
- PERET Ja sabs com ab prou treball
PAULA pujaba l' aygua un caball
qu' en una sinia rodaba.
Lo caball caygué malalt.
Requisa 'l govern declara:
ni per un uli de la cara
se troba altre animal!
La bestia estava en vigilia
de morir, y 'ns lamentabam...
perque... vamos... l' apreciabam
com si fos de la familia!
Plorant vaig aná a trobar
manescals: cap va salvarlo!
¿Vols sabé qui va curarlo?
En Simon?
- PERET Just; ton germá!
- PAULA Nos va portá una galleda
de *quina* ribotejada:
lo caball cada vegada
hi bebía l' aygua freda.
Al cap d' una hora, la inquinia

del mal ja se'n hi vá aná:
 va aixecarse, y l'endemá
 tornava á rodar la sinia!
 ¿Cóm pagá un favor així?
 —Quant val?—vam dir.—Ja es pagat.
 Y l'endemá tot trempat
 me surt que 's vol casá ab mí.

PERET La sab llarga: aixó volia!

PAULA Jo, que ja tenia pó
 de quedarme per llevó
 y may m' hi agradat ser tía,
 m' hi vaig casar, vetho aquí!

PERET Y vas pensar: «si te he visto
 no me acuerdo!»

PAULA No!

PERET ¡Recristo!

Que m' has de explicar á mi!

PAULA Te dich que no; ¡valgam Deu!

PERET No 't desmayis per favor!

PAULA Es ben teu lo meu amor!

PERET Pero 'l dot... queda ben seu!

PAULA Está en plet!

PERET Ho he sabut ja.

Y tant que á mí 'm convindria!

PAULA Si pogués, ¡te 'l donaria!

PERET No, que toca á mon germá!

PAULA Jo t' estimo ab frenesí.

Soch rica... ¡vida més bona!

PERET Al ménos no ho diguis, dóna;

que no veus que 'm fas glati?

PAULA Cada instant diversió nova;

vuyt mil duros son d'nés.

Peret!...

PERET Ja no aguanto més...

Pauleta!

Abrassantla

PAULA Té!

Dantli una bofetada

PERET Es una prova...

PAULA No soch jo qui l' ha pagada:

te l' ha donada 'l DEBER.
 PERET Ves si ho pots saber del cert:
 lo fet es que me l' has dada.
 Me 'n vaig á dalt del terrat! Per la dre a
 PAULA Jo, adintre... 'L plor se m' escapa...
 ¡Ay! Y es oberta la trapa!
 Quin mareig! Ja m' ha passat.
 Se 'n vá fent caurer un tamboret

ESCENA X

ESQUIROL. Del soterrani

Ay, ay, ay! ¡quina masega!
 Vetaquí 'l somni d' an t..
 Vull *mencionarho* á en Simon
 porque es amo y es amich.
 Recibirá la noticia
 en quant lo vegi entrá aquí.
 No noya, no, res t' *exim*:
 ho expressaré molt sensill,
 porque tot aixó, no *cunda*,
 que no *sirva*, *vethoaquí*.

ESCENA XI

Dit y SIMON

ESQUIROL Ell! Simon... Detenintlo
 SIMON Déixam estar!
 ESQUIROL Es que vull dirte una cosa.
 SIMON Fuig, apartat que 'm fas nosa!
 ESQUIROL *Hombre...*
 SIMON No 'm puch aturar! Molt rápit

ESCENA XII

ESQUIROL y PEPA

ESQUIROL Aixó deu ser que l' *embisten*.

PEPA Ola! Ja torno á sé' aquí.
Vaig á arreglá á la Pauleta
lo monyo y 'ls anyadits.

ESQUIROL No está pas per monyos, noya.
Lo del somni ja ha surtit.
Lo germá ha vingut d' Améica
li han dit del plet y 'ls pistrinchs,
y *requiebra* á la mestressa
per poderlos *percibir*.

PEPA Doncas jo que he anat ara
al número vinticinch
á pentinar la Manela
que fa las cartas y 'n viu,
al parlarli del assumpto
ho ha mirat...

ESQUIROL Y ¿qu' ha sortit?

PEPA Ha sortit la sota d' oros
y aixó vol dir: «ser felís.»

ESQUIROL Y tú creus aixó de cartas
que no lligan ni ab cordills?

PEPA Y tú creus aixó de sómnis
que tothom los té adormit?

ESQUIROL *Discrepas*, pues jo tinch probas
del que t' acabo de dir.

Quant en S mon se 'n ha anat,
á fora 'l carré he sortit;
m' he ficat per la escaleta
d' aquí 'l costat, sabs qu' allí
hi ha una porteta y 's baixa
al soterrani, aquí dins.
He vingut hasta molt *cerca*

de la trapa, y he sentit
la escena de 'l *dos amantes*
que ja 't dich... vamos .. *en fin...*
Prou es qu' ella ha somiat pomas
ó *jamon* ó bé pernil.

PEPA Bé: ¿qu' has sentit?
ESQUIROL Déixaho correr.

Busca la sota si ho diu.
¡Qué fá que no baixa l' amo
perque jo be 'l tinch d' instruir!
No l' hi diguis.

PEPA
ESQUIROL Y depressa,
perque aquell tornarà aquí.
Com ho taré perque baixi?
Vé d' un scmit y es precis...
Vejam, pipém. Fuma

PEPA No t' enredis.
ESQUIROL Que no m' enredi. Ja ho tinch.
Veurás de quina manera
lo faig baixar decidit. Trencan un vidre

PEPA Vaig á pentinar la Rosa,
y torno ¡quin compromís! Se'n vá

ESCENA XII

ESQUIROL, luego SIMÓN

ESQUIROL Posém tabaco á la pipa...
enceném... y pre parat. Fuma
Ajá! Ja m' he *despejat*,
Y diuhen qu' aixó *dassipa!*

SIMÓN ¿Cu' ha estat aixó? ¡quin furor!
Qui ha sigut? Sabrá quant val,

ESQUIROL Val més que 't trenqui un *crystal*
que no que 't rompan l' honor.

SIMÓN Y aie qué dius? qué somias?

- ESQUIROL Sí que somío!
- SIMON Despert.
- ESQUIROL Dormint, y estigas ben cert
que 'ls somnis son profecías.
¿No m' has dit qu' has somiat
que tocabas lo violí?
- SIMON Ja hi som.
- ESQUIROL *Hombre: deixam dí.*
¿Tocabas dret ó assentat?
- SIMON Dret, home!
- ESQUIROL Ja m' ho temía.
No ho dich! Si tot ho ensopego!
Tocabas á tall de cego!
Ja estás fresch!
- SIMON ¡Quina manía!
Deixam, deixam aná á dalt.
- ESQUIROL Espérat.
- SIMON Ja la faig bóna!
- ESQUIROL Ton germá 't pendrá la dóna
y el dot qu' es lo principal.
- SIMON No 't crech.
- ESQUIROL Escolta 'l que 't dich.
Després de poch qu' has marxat
ell se 'n ha anat al terrat.
- SIMON Potser per veurer Monjuich,
- ESQUIROL Ca!
- SIMON Gos!
- ESQUIROL Si 'l somni ho avisa.
- SIMON No 't crech de res.
- ESQUIROL Ja ho preveya.
Dilluns vaig somiar que 'm queya
un botó de la camisa.
- SIMON Digas.
- ESQUIROL No es que t' entabani.
Ells han parlat ab molt foch,
y ella, al sortí, ha faltat poch
com no cáu al soterrani.

- SIMON Perque 'l tens aixís obert?
 ESQUIROL La trapa se esquerda tota.
 SIMON Tapa 'l forat ab la bota. Esquirol ho fa
 Si cáu abaix, mes s' hi pert.
 Altre cop avisa al metje
 y afegeixo á lo perdut.
 ESQUIROL Al últim t' has convensut?
 SIMON No 'm posa cap pedra al fetje.
 Ets un ximple y no t' amoli.
 ESQUIROL Qui juga no dorm.
 SIMON M' altera!
 ESQUIROL L' hi ha dit Pau en lloch de Pere.
 SIMON Ja es pitjor que taca d' oli.
 ESQUIROL Han parlat d' amor y cuartos,
 ell l' hi ha dat una abrassada...
 SIMON Y ella á ell...
 ESQUIROL Una bofetada
 mes forta que la de *Martos!*
 SIMON Bé, noy, bé: aquí tens un puró. Danli
 ESQUIROL Gracias, *Hombre;* (es de calé.)
 SIMON Surt y espéram al carré.
 ESQUIROL Si 'm vols creurer, duro... duro...
 SIMON Qué compondrá la Camancia?
 ESQUIROL (Somiar violins me refreda.
 Es com las mitjas de seda
 que portan mala *astrugancia.* Se 'n va

ESCENA XIV

SIMON, *després* PAULA

- SIMON Jo 'm feriré de ple á plé!
 Després que tant l' he tinguda
 á casa y l' he mantinguda
 com qui diu, sense fer ré;
 que he pagat deu malalties,

que la contemplo á tota hora,
 y sostinch pentinadora
 y aguanto mil porrerías,
 vamos... estaria be
 que ara que cobrará 'l dot,
 vingués aquell tabalot
 y se me 'n fés lo caixé!
 Y ella... Potsé aquell m' ha armat.
 N' haig de tenir prova certa:
 busca, regira, *ojo alerta*,
 y si trobo qu' es vritat,
 ¡Deu me dó quant aixó saldi
 y la rabia á pegá 'm llensi,
 ab la proba que 'm convensi,
 un bastó groixut que 'ls baldi!

PAULA

Simon... Que cridas? Qué tens? Surtint

SIMON

No: es que estava enrogallat
 y així cridant m ha passat.

PAULA

A mí ab aquestas me véns?

ESCENA XV

Dits, y PERET

PERET

(No s' hi pot estar de sol.)

PAULA

Miri 'l seu germá: es un plagal!

PERET

Si qu' ab la cara ja paga!

PAULA

No sé de que se las vol.

PERET

Bé, que 't passa?

SIMON

Res per sort:

com fá una calor qu' ofega
 y he menjat un pá ab mantega
 allá en lo café del Port,
 no l' he pogut pahir bé
 y m' he enfadat á la trassa.

PERET

Ca! Noy! Aquesta no passa...

- PAULA Si fás ul's com d' esparvé...
 SIMON Donchs ¿perqué m' haig d' enfadar?
 al vostre parer m' humillo.
 ¡Es que jo no soch cap pilló! Cridant
 Y ¡qu' has de ser!
- PAULA
 PERET ¿Vols callar?
 SIMON Si miréu la vida meva
 tots me teniu d' alabar:
 jo puch dir que vaig salvar
 lo animal de casa teva. A Paula
- PERET Quant se salva aixís á algú
 no 's diu devant de 'ls parents.
- SIMON Y aquí no 't falta ré ¿tens?
 PAULA No ho dich pás.
 SIMON A Peret Y de mí tú
 no 'n pots pas dir sino bé.
- PERET No: si tú 'ls favors escampas
 y m' has pagat moltes trampas,
 deutes, algun pagaré...
 y vaja... gracias... t' ho estimo.
- SIMON M' ho estimas? Y també tú?
 Aixís donchs... ja estich segú
 de que no 'm pendréu per PRIMO.
 Si us he fet favors á vols,
 no haig de tenir maldecaps:
 ¡jo á aquest hort hi he sembrat naps!
 ¡¡jo no tinch de cullir cols!
 (Se la tém, sí.)
- PAULA
 PERET (No m' agafa.)
 SIMON (Tinch de cassarvos al jas.)
 PAULA Pero ¿que tens?
 PERET ¿No ho dirás?
 SIMON Tinch... un amich que m' estafa
 y me 'n vaig, tu no 't deus mourer.
 PERET Voldría arribá al estanch.
 SIMON No 't moguis y ho tens de franch.
- Dantli la petaca
- Me 'n vaig, qu' es tart y vol plourer.

PAULA P'ero bé...

PERET Dígans lo qu' es...

SIMON Un cas com no n' hi ha pás d' altres:
 Afiguréus que vosaltres
 me féssiu portá 'ls neulés.
 Figuréus... es suposar,
 que vosaltres m' enganyéssiu,
 y qu' un pico vos cobressiu
 que jo sols tinch de cobrar.
 No: si jo no ho vull pas créurer:
 més ja que puch veure 'l qu' es,
 y es cosa que no val més
 lo créureho qu' anarho á veurer,
 me 'n hi vaig, donántmen pena;
 y si es cert, del primer raig,
 pendré una vara de faig,
 'ls la rompré per la esquena,
 y diré ben clá y ben franch
 satisfét de dals' á dida:
 —Llàdres! ¡Diners ó la vida!
 ¡¡Donéume 'ls bitllets de banch!!— Se'n vá

ESCENA XV

PAULA y PERET

PAULA No 's pensa res.

PERET *Nada, nada.*

PAULA Pero 't déixa al costat meu!

PERET Y no pensa qu' aprop teu
 jo puch fé una etzagallada!

PAULA No, Peret, nos perderíam!
 ¡Es ton germá!

PERET Ja ho sé, ja.
 ¡Si ell no sigués mon germá
 ja qui sab 'hont pararíam!

- PAULA Tu ets més fort: ampáram, sí!
¡Féste ben sórt á mas véus!
Sálvam tu!!
- PERET Pero ¿no véus
que prou feynas tinch per mí?
- PAULA Jo t' estimo! ¡Estich morint!
Sálvam! lo cor me tonto! las!
- PERET Y are! Perque t' agenollas?
«Levántate, Juan Garin!»
- PAULA No puch! m' ho priva 'l dolor!
- PERET Jo t' ajudaré á aixecar.

Agenollantse

ESCENA XVI

Dits, ESQUIROL, luego PEPA

- ESQUIROL Senyora Paula...
- PAULA Qué hi há?
- ESQUIROL Venía á durlos aixó Una carta
de part d' en Simon.
- PERET Cóm?
- PAULA Carta?
- ESQUIROL La ha escrita ab la cara trista,
á dintre 'l memorialista
de la entrada de ca 'n Barta.
- PAULA Oh! Jo 'm moro! Després de llegir
Se desmaya y l' hi cau la carta
- PERET Cullintla y llegint Qu' és aixó?
Oh! Deixa anar la carta y fuig
- ESQUIROL Déu ser forta la cosa. La cull
Llegint Oh! Me 'n vaig per no fer nosa.
Pepa cull la carta
- PEPA No sé llegir... pero ¡¡oh!!
Desmayantse com Paula. Pausa

ESCENA XVII

PAULA y PEPA

- PEPA Avuy si que no 's pentina...
Me 'n vaig.
- PAULA Alsantse Pepa: que se 'n va?
- PEPA Sí; perque tinch molta feyna
y veig qu' están trastornats.
- PAULA Y diguim: qui no 's trastorna
ab aquesta carta!
- PEPA Y tal!
Si no més la mala lletra
ja es capás de marejar.
- PAULA No la ha llegida?
- PEPA No encare.
- PAULA Donchs miri 'l que diu.
- PEPA Vejám.
- PAULA «Querida esposa y hermano:
Deseo que cuando leais
la presente, os halleis todos
con la salud muy cabal
como es la mía á Dios gracias.»
- PEPA Bé: tot aixó ja se sab.
- PAULA «Sabréis como me he marchado
con el *carril* de Sarriá,
porque debo la madera
que he gastado de San Juan,
y dice el almacenista
que *ahoy* me *bescantarà*
y me hará embargar los trastos
y prenderme á mí además.
Mireis entre tú y mi hermano
si me podeis ayudar.
Sube dos *unsas* y media.

Simon Sagret y Sarrat.»

—Ho veu?

PEPA Sí: ab tan poca estona
ha escrit més que Sant Tomás.

PAULA Me vol fé un favor?

PEPA Demani.

PAULA Arribis fins al Encant
y digui á n' algun drapayre
que passi, que comprará
tres taulas, dotse cadiras,
dos baguls y un pots y banchs!

PEPA Vos quedaréu sense mobles.

PAULA Convé aixís.

PEPA Donchs me 'n hi vaig.

Vindrá bé, que de passada
pentinaré á Donya Paz,
la senyora de D. Pere
Saladrigas.

PAULA L' advocat
que 'ns porta 'l plet de la herencia?
Santa paraula! De pás
digui a Don Pere qu' escrigui
alló del plet com está.

PEPA Y tornaré á pentinarla?

PAULA L' hi agrahiré; tot me cáu! Pel monyo

PEPA (Pobre gent! Ja son de playyer.)

PAULA Ay 'l cor! Senyalant l' estómach

PEPA (Déu nos en quart...) Se 'n vá

ESCENA XVIII

PAULA, luego ESQUIRÓL

PAULA Sempre donará mitj unsa
de 'ls mobles lo del Encant;
m' empenyaré unas faldillas

un sach y dos devantals;
 vendré la gabia de 'ls ánechs
 que tinch á dalt del terrat;
 l' Esquirol, ab lo que pugui
 també hi contribuirá...
 y així 'n Simón torna á casa
 y 'm priva de rrelliscar!

Surt l' Esquirol.

ESQUIROL

Quin *maremandum!*

PAULA

Escolti:

té diners arreplegats?

ESQUIROL

Pse! vuyt ó nou pessetotas!

PAULA

Vol deixármelas?

ESQUIROL

Oh, ca!

L' altre nit vaig somiar rabes
 y *sagnifica* «perdrás.»

Se 'n vá.

PAULA

Aixó es lo que passa sempre,
 com més amichs, més negats.

ESCENA XIX

PAULA y PERET

PAULA

Dús confiansa?

Veyentlo entrar

PERET

He dut *arjant*.

PAULA

Diners?

PERET

Sí. La compta justa,
 y l' hi dada al de la fusta,
 qu' estaba tranquil, dinant.
 Pot torná 'l teu home aquí
 com *don Pedro por su calla*,
 y al nostre amor posa valla.

PAULA

Com ho has fet?

PERET

T' ho vaig á dí.

Jo he vingut ab un caixó
 de mostras de pells de mico,

qu' enviamentmen de Puerto-Rico
feya un negoci rodó.

He anat y á preu de retall
l' he venut. finint molestias,
á aquell que dissec a bestias
de 'ls quatre cantóns del Call.

PAULA

Ay!

PERET

Qu' aixó no t' aconsoli!

PAULA

Més nos estém enfangant!
¡Habém b' gut sulfumant
y 'ns volém curá ab petroli!
¿No veus que ab lo qu' has pagat
encare t' estimo mé?¿
¡Recobra la caixa, vé!

PERET

Ja no pots é. Estich tronat
y me 'n tinch d' aná d' aquí!
¿Hont es que donan socorro?
¿Hi ha carlins? Donchs. allí corrol!

PAULA

Ah! No, Peret: tú carli?

PERET

¡L' única olleta que 'm falta
per haberas tastat totes!

PAULA

Ay! Lo caixa!

Assentantse.

PERET

T' esbalotas...

Pósat una hostia á la galta.

PAULA

No hi vagis!

PERET

No 'm fa pó 'l sol!

PAULA

Ay! Tu 'm farás desmayá!
¡Poden matarte á n' allá,
y si 't mors, portaré dol!

PERET

Ja 't tocará; m' ets cunyada...

PAULA

Vull dir que duré dol fort
com si 'l meu marit fos mort!

PERET

Son romansos ¡nada, nada!
Me 'n hi vaig!

PAULA

No!

PERET

Paula, *alante!*

PAULA

Ay, ay, ay!

Desmayantse

PERET

Y va de veras!

Ja van dos! Quinas ulleras!
 Veyam are qui l' aguanta.
 Jo no l' also; pesa massa...
 Qui m' ajuda á durla?

ESCENA XX

Dits, SIMÓN, ESQUIROL y PEPA

SIMON Jo! Surtint de la bota ab un bastó
 PERET (En Simón! Y ab un bastó!)
 ESQUIROL Qu' es lo que *ocurra?*
 PEPA Sortint Qué passa?
 SIMON No es res; ja 's retorna ja.
 PAULA Tot lo cabell se m' es campa...
 PEPA Uy, Jesús! L' hi surt la trampa!
 PAULA Vinga que 'm pentinará. Se 'n vá

ESCENA XXI

SIMÓN, PERET. Al fi PAULA

PERET (No tindré un' hora felissa!
 Perdut per perdut, carlí!)
 SIMON Peret...
 PERET Abur!
 SIMON Vina aquí.
 PERET (Ja veig vení una pallissa)
 SIMON Tens pór que 't pegui bagarro...
 Tócala. ¿Qué 't ve de nou? L' hi al' arga la má.
 PERET (No sé si me 'n fíhi prou)
 SIMON Tócala... y dóm un cigarro.
Llençant lo bastó y encaixant ab Peret.
 PERET Té: es la teva... Dantli la petaca
 SIMON Rahó 'm sobra

per dí aixó: per 'quet forat
 us he vist y m' he enterat
 del que 'm fa infelís y pobre!
 Y ¡que bé us hebeu portat!
 sols, ¡y no heu eixit de testó!
 Jo, francament, al teu puesto
 potser m' hagués propassat.
 Podiau descreditar-me;
 ferme posá en los ro mansos!
 pero ¡si heu estat tant mansos!
 ¿Qué 'n treuré d' incomodarme?
 Si us maltractés, de cobart
 lo vehinat me tractaria.

PERET

Gracias, noy... se t' aprecia
 y hasta la vista ¡mandar!

SIMON

Si sé hont vas y no ho voldré!

PERET

Allá hont me fassin la vida!

SIMON

Y te 'n vas á la partida
 d' en Saballs!

PERET

Que n' has de fer?

SIMON

No vull que 't moguis!

PERET

M' agradas!

¿No veus que si 'm comprometo,
 cantarém aquí un terceto
 qu' acabarà á garrotadas?

SIMON

Tens rahó, y s' ha d' evitar.

PERET

No hi ha remey: ja t' ho deya.

SIMON

Calla! Me acut una ideya!

Jo tampoch me vull quedar.

Ella tant s' estima á mí
 com lo qu' ha trobat avuy,
 y 'l qu' es lo dot ja no 'l vuy:
 jo no capto: vetho aquí.

«Cada uno por su lado »

La Paula 's quedarà aquí.

Tú á Hostafranchs, jo á San Martí,
 y may nos enviém recado.

PERET

Y ella de qué menjará?

SIMON Ja 's cobrarà sola 'l dot;
que se 'l quedi, que ja pot
ella sola ben passá.

PERET Bé, sí; y are á cop calent
farém tot lo que tú vu'gas,
pero vindrán las trifugas
ja la setmana vinent.
De disgustos! no 't dich ré!
Jo, com los qu' aixís vivím,
cantant els goigs de san Prim
de que faig mánigas ¿eh?
Obligat pe 'ls meus apuros
l' hauré de vení á trobar,
y ¡ab quins ulls podrás mirar
qu' ella 'm dongui quatre duros!
y ab l' amor fetas las paus
per la nostra mala estrella,
á can Tunis lo dot d' ella
y l' honor á can Pistras,
tú vindrás y á boca plena
dihentme pillo y descastat,
¡¡la vara qu' are has llesnat
me la romprás per la esquena!!

SIMON Oh! Es que sí!

PERET No ho duptis, no:
un de 'ls dos en aquí sobra,
sent rica ella, sent jo pobra
y sent tú un pobre com jo.
Cercol de bota hi ha aquí
y estant junts no 'l trenca rés;
jo soch entre totas tres
la fusta qu' ha de sortí!

Paula ab lo cabell desfet y llarch pentinador blanch, surt
ab una carta, tropessa ab un cercol, cau y queda estesa •

SIMON Paula!

PERET Es la basca tercera!

SIMON Duya una carta á la má.

Prementli

PERET Te la devia portá!

SIMON Es del advocat D. Pera
que del plet dona respostas.

PERET Qué diu?

SIMON «El pleito, perdido.
Ha de pagar su marido
quinientos duros de costas!»

PERET Ja te la pots ben quedar!

SIMON Si qu' *amigo*, brava cosa!

PERET No 't vindré més á fer nosa!

SIMON ¡Som uns tunos!

PERET Ja ho sé, ja!
Ma'alta, en que morta fós
la volíam pe 'l reparto!
¡Are viva y sense un cuarto
no la volém cap de 'ls dos!!

Cuadro

FÍ DE LA PARODIA

Obras del mateix autor y de sa propietat

	Rals
<i>Ral per duro</i> , comedia original en 3 actes	8
<i>De Nadal à Sant Esteve</i> , comedia original en 2 actes	6
<i>La mà del ingiés</i> , comedia original en 3 actes (1)	8
<i>La Virgen de las Mercedes</i> , drama original en 5 actes, prosa	4
<i>Lo cant de la Marsellesa</i> , sarsuela original d'aparato, 3 actes	4
<i>Lo relloige del Montseny</i> , sarsuela original de màgica, en 4 actes (2) (4. ^a edició agotada).	4
<i>De la terra al sol</i> , viatge original, de gran espectacle, en 3 actes (2) (3. ^a edició).	4
<i>Lo rústich Bertoldo</i> , comedia d'aparato en 4 actes (3).	8
<i>Bertoldino</i> , comedia d'aparato en 4 actes (3).	8
<i>Las decanadoras</i> , viatge estrany en 3 actes. (Arreglo).	4
<i>Las cías</i> , sarsuela original en dos actes (2).	4
<i>¡Carambolas!</i> , comedia original en un acte.	4
<i>¡Endevant las otzas!</i> , comedia original en un acte.	4
<i>Las festas de Barcelona</i> , revista original en un acte.	2
<i>Las guanteras</i> , joguet còmic-líric original en un acte.	4
<i>Sancho Panza</i> , capricho còmic en 2 cuadros (4).	4
<i>Lo xiu... xiu...</i> , parodia en un acte (4. ^a edició).	2
<i>¡La sortija!</i> , comedia infantil original en un acte.	2
<i>El Conquistador</i> , zarzuela castellana en un acto.	4
<i>Lo senyor del tercer pis</i> , comedia en un acte.	4
<i>Cèrcol de bota</i> , parodia en un acte (2. ^a edició).	4
<i>Lo bando de l' Alcaldia</i> , parodia en un acte (2. ^a edició).	2
<i>Una senyora sola</i> , comedia en un acte (4. ^a edició).	4
<i>La nit de nuvis</i> , comedia en un acte (4. ^a edició).	4
<i>La hortolana del Born</i> , sarsuela en 2 actes (2. ^a edició econòmica).	2
<i>Doña Flamenca</i> , guasa còmic-líric-política en un acto.	4
<i>Quatre casats y un viuado</i> , comedia en un acte.	4
<i>La ratlla torta</i> , parodia en un acte.	4
<i>Baralla de pescateras...</i> , parodia en un acte	4
<i>¡Aquí estoy yo!</i> , monólogo còmic líric.	2
<i>La gran Exposició</i> , poema festiu en XXV cants y molts-grabats.	2
<i>En globo ó El capitán Lapalisse</i> , capricho còmic-líric en un acto.	2
<i>Lo pes sobre de don Pau</i> , humorada, casi monolech un acto	2
<i>Lo secret dels Sabis</i> , sarsuela de gran espectacle en tres actes (2).	2
<i>Jules Vert et Compagnie ó El barón del pelo Crespo</i> , capricho còmic-líric bailable en dos actos.	2

INÉDITAS

Lo badall de 'n Carreras, comedia en un acte.

De rejas adentro ó la noche del crimen, capricho cómico-lírico en un acto y en verso.

Cada casa es un món, comedia original en tres actes.

Dos com se negan, comedia original en un acte.

De la tierra al sol, zarzuela castellana en tres actos (2).

Las bodas de plata, comedia catalana en tres actes.

El Jokey, zarzuela castellana en un acto.

Ostras verdes de Marennes, joguet catalá en un acte.

(1) En colaboració ab D. Frederich Soler (Pitarra).

(2) Id. id. ab Narcis Campmany.

(3) Id. id. ab los senyors Soler y Feliu y Codina.

(4) Editado por la casa Bastinos. Propio para ser representado en sociedades y colegios.

Un llibre absolutament indispensable als aficionats

CATALEG D'OBRES TEATRALS CATALANES

**4.000 títols entre drames, comèdies, sainets, diàlegs, monòlegs, Sarsueles, Teatre d'Infants i el més extens
R E P E R T O R I S E N S E D O N E S**

A cada obra es detalla el número de personatges, homes i dones; si està escrita en vers o prosa, si es còmica o
dramàtica

*Vegeu les seccions
que conté el Catàleg*

Obres en dos, tres o més actes, amb una o més dones.

Obres líriques en dos, tres o més actes, amb una o més dones.

Obres en un acte, amb una o més dones.

Obres líriques en un acte, amb una o més dones.

Obres en dos tres o més actes, sense dones.

Obres líriques, en dos, tres o més actes sense dones.

Obres en un acte, sense dones.

Obres líriques en un acte sense dones.

Monòlegs per home.

Monòlegs per dona.

Teatre d'infants en un o més actes.

Monòlegs per a nois.

Monòlegs per a noies.

Un volum d'unes 150 planes, 2 pessetes

Els qui vulguin rebre'l per correu, hauran d'afegir
0,40 pessetes per l'envio certificat.

Llibreria i Arxiu Teatral Millà

Carrer Sant Pau, 21

BARCELONA